

BÖBREK TRARSPLANT ALICILARINDA VE HEMODİALİZ UYGULANAN KRONİK BÖBREK HASTALARINDA CYTOMEGALOVİRUS (CMV) ANTİKORLARININ ARAŞTIRILMASI

Dr. Mehmet BITİRGİN *, Dr. Mehdi YEKSAN **, Dr. Doğan ÇİFTÇİ ***,
Dr. Bülent BAYSAL ****, Dr. İlgar TAŞDEMİR *****, Dr. Şamil ECIRLİ ***
DR. Yaşar KARAASLAN ******, DR. Mahmut BAYKAN *****

ÖZET

Çalışma Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim dalı Hemodializ ünitesi ve Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim dalı Nefroloji Ünitesinde tedavi gören böbrek transplantasyonu yapılan 57 hasta ve hemodializ uygulanan 57 kronik böbrek hastası üzerinde yapılmıştır. Hastalara ait kan örneklerinde Cytomegalovirus (CMV) Immunglobulin M (Ig M) ve Immunglobulin G (Ig G) antikorlarının Enzyme-Linked Immunosorbent Assay (ELISA) metodu ile Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ELISA laboratuvarında tayin edildi. Bulunan sonuçlar sağlıklı 50 kişiden oluşan kontrol grubunun sonuçları ile karşılaştırılmıştır.

Böbrek transplantasyonlu hastaların %56.14'ünde CMV-IgM, %100'ünde CMV-IgG seropozitifliği bulundu. Hemodializ uygulanan kronik böbrek hastalarında CMV-IgM %24.56, CMV-IgG %91.23 oranında seropozitif bulundular. Kontrol grubunda ise CMV-IgM %2, CMV-IgG %50 oranında seropozitif olarak bulunmuştur.

Bebrek transplantasyon hastaları ve hemodializ uygulanan kronik böbrek hastalarında bulunan CMV-IgM ve IgG seropozitifliği kontrol grubuna göre anlamlı olarak yükseltti ($p<0.01$).

SUMMARY

The Investigation of Cytomegalovirus (CMV) Antibodies in Renal Transplant Recipients and Hemodialysis Patients with Chronic Renal Failure.

This study is performed in 57 renal transplant recipients and 57 hemodialysis patients with chronic renal failure in the Nephrology Division of the Department of Internal Medicine, University of Hacettepe School of Medicine and Hemodialysis Unit of the Department of Internal Medicine, University of Selçuk School of Medicine. Cytomegalovirus (CMV) IgM and IgG antibodies were determined in blood samples by enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) method in the Microbiology Laboratory of Selçuk University. We compared the results with control including 50 healthy individuals.

We found CMV-IgM seropositivity 56.14%, CMV-IgG seropositivity 100% in the renal transplant recipients and CMV-IgM seropositivity 24.56%, CMV-IgG seropositivity 91.23% in the hemodialysis patients. In control group, CMV-IgM seropositivity was 2% and CMV-IgG seropositivity 50%.

The rates of CMV-IgM and Ig G seropositivity in the renal transplant recipients and hemodialysis patients with chronic renal failure were high and significant according to the control group ($p<0.01$).

* S.Ü. Tıp Fak. İnfeksiyon Hast. Bilim Dalı Öğretim Üyesi, Yrd. Doç.

** S.Ü. Tıp Fak. İç Hastalıkları A.B.D. Öğretim Üyesi, Doç.

*** S.Ü. Tıp Fak. İç Hastalıkları A.B.D. Araş.Gör.

**** S.Ü. Tıp Fak. Mikrobiyoloji A.B.D. Öğretim Üyesi, Doç.

***** Hacettepe Univ. Tıp Fak. İç Hastalıkları A.B.D. Öğretim Üyesi

***** Hacettepe Univ. Tıp Fak. İç Hastalıkları A.B.D. Araş. Gör.

***** S. Ü. Üniv. Tıp Fak. Mikrobiyoloji A.B.D. Araş. Gör.

GİRİŞ

Cytomegalovirus (CMV) infeksiyonu hemen her yaşta görülür ve genellikle asemptomatik seyreden. CMV ile ilk kez karşılaşan kişilerde viremi ile karakterize primer infeksiyon oluşur; infeksiyonдан sonra virus latent hale geçer. Immün sistemin çeşitli nedenlerle baskılantı durumlarda (örn: organ transplantasyonu yapılanlar, maligniteli hastalar, immünosüpresif ilaç alanlar) latent viruslar reaktive olabilirler. Konakta humoral immün cevabın varlığına rağmen virus reaktive olabilemektedir (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11).

Böbrek transplantasyonu günümüzde çeşitli ülkelerde yaygın olarak yapılan bir uygulamadır. Ülkemizdede son yıllarda böbrek taransplantasyonu yapılan kişi sayısı artmaktadır. Ancak rejeksiyonu önlemek için transplantasyon sonrası immünosüpresif tedavi bu hastalarda kaçınılmazdır. Immünosüressif tedaviye bağlı olarak alicida gelişen CMV reaktivasyonu pnömonitis, hepatit, pankreatit, interstiyel nefrit, transplant böbreğin rejeksiyonu gibi komplikasyonlara ve aşikar olarak mortalite artışına sebep olmaktadır (3, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20). Böbrek alicisindaki endojen CMV'un reaktivasyonu yanında, transplante böbrekteki virüsü reaktivasyonu, kan transfüzyonu ve hemodiyaliz yoluyla da infeksiyon meydana gelmektedir (2, 7, 12, 13, 21, 22, 23).

CMV infeksiyonunun teşhisini vücut sıvı ve dokularından virus izolasyonu veya spesifik CMV antikorlarının gösterilmesi ile konmaktadır. Antikor tayininde kompleman fiksasyon, immunofloresans ve radioimmunoassay metodları kullanılmaktadır. Son zamanlarda solid-faz enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) da kullanılmaktadır. ELISA metodu antikor tayininde duyarlı, spesifik ve güvenilir bir testtir (1, 13, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30).

Bu çalışmada böbrek transplantasyonu yapılan ve hemodiyaliz uygulanan kronik böbrek hastalarından elde edilen kan örneklerinde CMV'e karşı IgM ve IgG antikoru sepopozitifliği araştırıldı. Her iki gruba ait hastalardaki seropozitiflik birbirleri ile ve sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılarak anlamlı bir fark olup olmadığı araştırıldı.

MATERİYEL ve METOD

Araştırma Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı Hemodiyaliz Ünitesi ve Hacettepe Üniversitesi İç Hastalıkları Anabilim dalı Nefroloji ünitesinde tedavi gören 57 böbrek transplantasyonlu ve 57 hemodiyaliz uygulanan kronik böbrek hastası üzerinde yapıldı. Hastaların yaşı, cinsiyeti, protokol nosu, kan transfüzyonu yapılmışlığı, transfüzyon sıklığı, immünosüpresif tedavi uygulanıp uygulanmadığı, hemodiyaliz uygulanıp uygulanmadığı ve hemodiyaliz sıklığı kaydedildi. Hastalardan alınan kan örneklerinin tetkik ve değerlendirilmesi Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ELISA laboratuvarında yapıldı. Kan örneklerinin serumları ayrıldıktan sonra -20°C de dondurulup çalışılıncaya kadar deepfreeze'de saklandı. Her iki hasta grubuna ait kan örneklerinde CMV-IgM ve IgG antikor düzeyleri ELISA yöntemiyle tayin edildi (29, 30). Çalışma Labsystem Uniskan II spektrosotometrisinde (405 nm), Labsystems Cytomegalovirus IgM ve IgG enzyme immuno assay (EIA) test kiti ile yapıldı. Romatoid Faktör (RF) e bağlı olarak ELISA yöntemiyle Ig M tayininde çapraz reaksiyona bağlı olarak yalancı pozitiflik olup olmadığını kontrol için tüm hasta ve kontrol vakalarına ait kan örneklerinde RF tayini yapıldı RF tayininde latex aglutinasyon metodu (Cromatest-Laboratorios knickerbocker, Espana) test kiti kullanıldı.

Kontrol grubu olarak sağlıklı 50 kişi seçilerek bunlara ait kan örneklerinde CMV-Ig M ve Ig G antikorları tayin edildi. Hasta gruplara ait sonuçlar birbirleri ile ve kontrol grubu ile karşılaştırıldı. İstatistik olarak Chi-Square metodu ile test edildi.

BULGULAR

İncelenen 114 hastanın 57'si hemodializ uygulanan kronik böbrek hastası, 57'si böbrek transplantasyonu yapılmış hasta idi. Hastaların 82'si erkek, 32'si kadındı. Genel yaş ortalaması 35.8, böbrek transplantasyonlu hasta yaş ortalaması 33.5, hemodializ uygulanan hasta yaş ortalaması 38.1 idi.

Hemodializ hastalarının 6'sı dışındaki 51 hasta ve böbrek transplantasyonu yapılan hastaların tamamına mükerrer kan transfüzyonu yapılmıştı. Çoğuunda belli aralıklarla devam edilmekte idi. Ayrıca tüm böbrek transplantasyon hastalarına Prednisolon, Siklosporin-A, Azathiopyrine gibi immunosüpresif ilaçların bir veya bir kaç verilmektedir.

İncelenen 57 böbrek transplantasyonlu olguya ait kan örneklerinin ELISA yöntemiyle tetkikinde 32 hastada (%56.14) CMV-IgM, 57'sinde (%100) CMV-IgG antikoru pozitif bulundu.

57 hemodializ uygulanan kronik böbrek hastasına ait kan örneklerinde ise 14 hastada (%24.56) CMV-IgM, 52 hastada (%91.23) CMV-IgG antikoru pozitif bulundu. Sonuçlar tablo 1 de toplu olarak gösterilmiştir.

TABLO-I

Böbrek transplantasyonlu ve hemodializ uygulanan kronik böbrek hastalarında CMV-IgM ve CMV-IgG seropozitiflik durumları

Hastalık	Olgı Sayısı	CMV IgM	Seropozitifliği IgG	Seronegatif
Transplant. hastaları	57	32	56.14	57
Hemodializ hastaları	57	14	24.56	52
Toplam	114	46	40.35	109
				95.61
				5

Çalışmaya alınan tüm hasta kan örneklerinde RF araştırıldı. 12 hastada RF pozitif bulundu. Bunların 5'inde CMV-IgM pozitifti. 5 örnek tekrar doğrulama test kiti ile çalışıldığında bunlardan 2'sinde CMV-IgM negatif bulunarak pozitif gruptan çıkarıldı.

Kontrol amacı ile herhangi bir infeksiyon belirtisi olmayan sağlıklı 50 kişiden kan örnekleri alınarak ELISA yöntemiyle CMV-IgM ve IgG antikorları araştırıldı. Kontrol grubunun 25'i erkek, 25'i kadındı. Yaş ortalamaları 34'idi. Kontrol grubunda 1 vakada (%2) CMV-IgM pozitif bulundu. CMV-IgG seropozitifliği ise %50 oranında bulundu. CMV-IgM pozitif olan kontrol olgusunda RF negatifdi. Kontrol grubuna ait sonuçlar tablo 2'de görülmektedir.

TABLO-2
Kontrol grubunda CMV seropozitiflik durumu.

Hastalık	CMV Ig M	Seropozitiflik IgG	Seronegatif
50 %	1 2	25 50	25 50
Not: CMV-IgM pozitif olguda aynı zamanda IgG antikoruda pozitifdi.			

Böbrek transplantasyon hastaları ve hemodiyaliz hastaları beraber değerlendirildiğinde toplam 114 hastanın 46'sında (%40.35) CMV-IgM pozitif bulundu. CMV-IgG seropozitifliği ise 109 hastada (%95.61) bulundu. Hasta gruba ait sonuçların, kontrol grupta karşılaştırılmış istatistik analizinde; hasta grupta hem CMV-IgM hemde CMV-IgG seropozitifliği anlamlı olarak yükseldi ($p<0.01$).

Böbrek transplantasyonlu hastaların ve hemodiyaliz hastalarının ayrı ayrı kontrol grubu ile karşılaştırılmasında da CMV-IgM ve CMV-IgG bakımından fark anlamlıydı ($p<0.01$).

Böbrek transplantasyonlu hastalarla hemodiyaliz uygulanan hastalar karşılaştırıldığında transplantasyon yapılan hastalarda CMV-IgM seropozitifliği anlamlı olarak yüksek idi ($p<0.01$). CMV-Ig G bakımından ise sonuç anlamlı değildi ($p>0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Cytomegalovirus renal transplantasyondan sonra infeksiyona sebep olan ve önemli komplikasyonlar oluşturan en yaygın ajan patojenlerden biridir (3, 5, 7, 8, 19). İnfeksiyonun oluşmasında kan transfüzyonu ve transplante böbrek vasıtası ile virusun eksojen olarak alınması yanında (2, 13, 19, 21, 23, 27, 31), rejeksiyonu önlemek amacıyla verilen immunoüppresif ilaçların etkisi ile endojen latent virusun reaktivasyonunda önemli rolü vardır (5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 32). Reaktivasyon şeklindeki infeksiyon immunoüppresif ilaç alan organ transplantasyonlu hastalarda bariz olarak yüksek bulunmuştur. Özellikle kortikosteroidlerin infeksiyonu olumsuz yönde etkilediği birçok çalışmada gösterilmiştir (3, 4, 5, 6, 12).

Yapılan çalışmalarda normal populasyonda geçirilmiş CMV infeksiyonunu gösteren CMV- IgG seropozitifliği sosyo ekonomik duruma göre değişimek üzere %40-80 (33), %40-90 (2), %50 (34), %82.7 (1) oranlarında bulunmuştur. Aktif ve yeni infeksiyonu gösteren CMV-IgM seropozitifliği normal populasyonda %1.3 (23), %2.7 (35), %4 (36) oranlarında bulunmuştur.

Böbrek transplantasyonu yapılan hastalarda CMV-IgM seropozitifliği bir çok araştırmacılar tarafından çoğu sekonder enfeksiyon olmak üzere sırası ile seronegatif-seropozitif böbrek alıcılarında: %52-91 (19), %26-55 (25), %48-75 (5), %28-46 (6), %42-45 (16) oranlarında bulunmuştur. Seronegatif alıcılarla seropozitif alıcılar kıyaslandığında; transplantasyon sonrasında seropozitif böbrek alıcılarında daha yüksek oranda CMV infeksiyonu görüldüğü bildirilmiştir (5, 6, 16, 19, 25).

Hemodiyaliz uygulanan hastalarda yapılan çalışmalarda CMV-IgM seropozitifliği ölçüm metodlarına bağlı olarak %5-25 arasında değişiklik göstermiştir (25).

Bizim yaptığımız çalışmada böbrek transplantasyonlu hastalarda CMV-IgG seropozitifliğini %100 (57/57) olarak bulduk. CMV-IgM seropozitifliği ise %56.14 (32/57) oranında bulundu. Hemodializ hastalarında CMV-IgG seropozitifliğini %91.23 (52/57), CMV-IgM seropozitifliğini ise %24.56 (14/57) oranında bulduk. Kontrol grubunda CMV-IgG seropozitifliğini %50 (25/50), CMV-IgM seropozitifliğini %2(1/50) olarak bulduk.

Böbrek transplantasyonu yapılmış hastalarla hemodializ uygulanan hastalardaki CMV-IgM ve IgG seropozitifliği kontrol gruba göre anlamlı olarak yükseldi ($p<0.01$). Böbrek transplantasyonu yapılan ve hemodializ uygulanan hastalarda bulduğumuz sonuçlar daha önceki araştırmacıların sonuçları ile uyumluluk göstermiştir.

Hemodializ hastalarına göre böbrek transplantasyonlu hastalarda CMV-IgM in daha yüksek bulunması ($p<0.01$); immünosüpresif ilaç kullanımının ve transplante böbreğin infeksiyonu olumsuz yönde etkilediğini gösterebilir. Trasplantasyon hastaları ve hemodializ hastalarının tamanına yakınına mükerrer kan transfüzyonu yapılmış olması, transplantasyon hastalarına prednisolon, siklosporin-A, Azothiopyrine gibi immünosüpresif ilaçların verilmesi bu hastalardaki yüksek CMV seropozitifliğini izah edebilir.

Organ transplantasyon ve hemodializ hastalarına CMV seronegatif kan verildiğinde transfüzyon ile bulaşan CMV infeksiyonunun önlenebildiği bildirilmektedir. Ayrıca böbrek alıcılarına seronegatif böbrek transplante edilmesiyle de ekzojen infeksiyonların önemli ölçüde azaldığı bildirilmektedir (3, 6, 10, 13, 19, 37, 38).

Çalışmamızda ülkemizdeki böbrek transplantasyon hastaları ve hemodializ uygulanan kronik böbrek hastalarında CMV infeksiyonu insidansının oldukça yüksek olduğu görülmüştür. Temennimiz çalışmamızın sonuçlarının bu tür hastalarda CMV infeksiyonunun azaltılması için gereken önlemlerin alınmasına katkıda bulunmasıdır.

KAYNAKLAR

1. Saify, S.J., Ustaçelebi, Ş., Haberal, M.: Böbrek transplantasyonu yapılan hastalarda kompleman birleşmesi ve ELISA yöntemiyle sitomegalovirus antikor düzeylerinin saptanması. Mikrobiol. Bult., 20: 256-265, 1986.
2. Kanra, G., Yurdakök, M., Çakır, S.: Sitomegalovirus enfeksiyonu. Katkı Pediatri Dergisi, 9(4): 341-350, 1988.
3. Gorenszec, M.J., Steward, R.W., Keys, T.F., McHenry, C., Goormastic, M.: Amultivariate analysis of the risk of cytomegalovirus infection in heart transplant recipients. J.Infect. Dis. 157 (3): 515-522, 1988.
4. Fiala, M., Payne, J.E., Berne, T.V. et al.: Epidemiology of cytomegalo-virus infection after transplantation and immunosuppression. J.Infect. Dis. 132 (4): 421-425, 1975.
5. Wertheim, P., Slaterus, K.W., Geelen, J.: Cytomegalo and Herpes simplex infections in renal transplant recipients. Scand. J. Urol. Nephrol. (Suppl) 92: 5-8, 1985.
6. Walker, D.P., Longson, M., Mallick, N.P., Johnson, R.W.G.: A prospective study of Cytomegalovirus and Herpes simplex virus disease in renal transplant recipients. J.Clin. Pathol. 35: 1190-1193, 1982.
7. Linnemann, C.C., Kauman, C.A., First, M.R.: Cellular immune response to cytomegalovirus infection after renal transplantation. Infect. Immun. 22(1): 176-180, 1978.
8. Armstrong, J.A., Evans, A.S., Rao, N., Ho, M.: Viral infections in renal transplant recipients. Infect. Immun. 14(4): 970-975, 1976.

9. Weimer, W., Kramer, P., Bijnen, A.B., Jeekel, J.; The incidence of Cytomegalovirus and Herpes Simplex virus infections in renal allograft recipients treated with high dose recombinant leucocyte interferon: A controlled study. *Scand. J. Urol. Nephrol (Suppl)* 92: 2-4, 1985.
10. Hersman, J., Meyers, J.D., Thomas, E.D. et al.: The effect of granulocyte transfusions on the incidence of cytomegalovirus infection after allogeneic marrow transplantation. *Ann. Intern. Med.* 96: 149-152, 1982.
11. Warrell, M.J., Chinn, I., Morris, P.J., Tobin, J.O.: The effect of viral infections on renal transplants and their recipients. *Quarterly J. Med. New Series* XLIX 194: 219-231, 1980.
12. Sullivan, M.P., Hanshow, J.B., Cangir, A., Butler, J.J.: Cytomegalovirus complement-fixation antibody levels of leukemic children. *JAMA* 206: 569-574, 1968.
13. Peterson, P.K., Balfour, H.H., Stephen, C.: Cytomegalovirus disease in renal allograft recipients: A prospective study of the clinical features, risk factors and impact on renal transplantation. *Medicine* 59 (4): 283-299, 1980.
14. Betts, R.F., Freeman, R.B., Douglas, G., Talley, T.e.: Clinical manifestations of renal allograft-derived primary cytomegalovirus infection. *Am. J. Dis. Child.* 131: 759-763, 1977.
15. Chattarjee, S.N., Fiala, N., Weiner, J. et al.: Primary cytomegalovirus and opportunistic infections. *JAMA* 240 (22): 2446-2449, 1978.
16. Fassbinder, W., Bechstein, P.B., Scheuermann, e.H., Schoeppe, W.: Incidence of cytomegalovirus infection after renal transplantation and first experiences with prophylactic hyperimmunoglobulin. *Scand. J. Urol. Nephrol. Suppl.* 92:22-27, 1985.
17. Dummer, S.J., White, L.T., Ho, M. et al.: Morbidity of cytomegalovirus infection in recipients of heart or heart-lung transplants who received cyclosporine. *J. Infect. Dis.* 152 (6): 1182-1191, 1985.
18. Richardson, W.P., Colvin, R.B., Cheeseman, S.H. et al: Glomerulopathy associated with cytomegalovirus viremia in renal allografts. *En. Eng. J. Med.* 305 (2): 57-63, 1981.
19. Ho, M., Suvansırkul, S., Dowling, J.N. et al: The transplanted kidney as a source of cytomegalovirus infection. *N. Eng. J. Med.* 293 (22): 1109-1112, 1975.
20. Whelchel, J.D., Pass, R.F., Diethelm, A.G. et al: Effect of primary and recurrent cytomegalovirus infections upon graft and patient survival after renal transplantation. *Transplantation* 28(6): 443-446, 1979.
21. Wilhelm, J.A., Matter, L., Schopfer, K.: The risk of transmitting cytomegalovirus to patients receiving blood transfusions. *J. Infect. Dis.* 154(1): 169-171, 1986.
22. Chou, S., Kim, D.Y., Norman, D.J.: Transmission of cytomegalovirus by pretransplant leukocyte transfusions in renal transplant candidates. *J. Infect. Dis.* 155(3): 563-567, 1987.
23. Beneke, J.S., Tegtmeier, G.E., Alter, H.J. et al.: Relation of titers of antibodies to CMV in blood donors to the transmission of cytomegalovirus infection. *J. Infect. Dis.* 150(6): 883-888, 1984.
24. Sever, J.L.: TORCH tests and what they mean. *Am. J. Obstetr. Gynecol.* 152(5): 495-499, 1985.
25. Chou, S., Kim, D.Y., Scott, K.M., Sewell, D.L.: Immunoglobulin M to cytomegalovirus in primary and reactivation infections in renal transplant recipients. *J. Clin. Microbiol.* 25: 52-55, 1987.
26. Rasmussen, L., Kelsall, D., Nelson, R. et al.: Virus-specific Ig G and Ig M antibodies in normal and immunocompromised subjects infected with cytomegalovirus. *J. Infect. Dis.* 145(2): 191-199, 1982.
27. Demmler, G.J., Six, H.R., Hurst, S.M., Yow, M.D.: Enzyme-linked immunosorbent assay for the

- detection of Ig M-class antibodies to cytomegalovirus. *J. Infect. Dis.* 153(6): 1152-1155, 1986.
28. Pass, R.F., Griffiths, P.D., August, A.M.: Antibody response to cytomegalovirus after renal transplantation: Comparison of patients with primary and recurrent infections. *J. Infect. Dis.* 147 (1):40-46, 1983.
29. Cappel, R., De Cuypere, F., De Brackeleer, J.: Rapid detection of IgG and IgM antibodies for cytomegalovirus by the enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) *Arch. Virol.* 58: 253-258, 1978.
30. Krishna, R.V., Meurman, O.H., Ziegler, T, Kred, U.H.: Solid phase enzyme immunoassay for determination antibodies to cytomegalovirus. *J. Clin. Microbiol.* 12: 46-51, 1980.
31. Diosi, P., Moldovan, E., Tomescu, N.: Latent cytomegalovirus infection in blood donors. *B. Med. J.4:* 660-662, 1969.
32. Mayo, D., Armstrong, J.A., Ho, M: Activation of latent murine cytomegalovirus infection: Cocultivation, cell transfer, and the effect of immunosuppression. *J. Infect. Dis.* 138(6): 890-896, 1978.
33. Bayer-W. L., Tegtmeier, G.E., Barbara, J.A.J.: The significance of non-A, non-B hepatitis, cytomegalovirus and the acquired immune deficiency syndrome in transfusion practice. *Clin. Haematol.* 13: 253-269, 1984.
34. Kumar, A., Nankervis, G.A., Cooper, A.R. et al: Acquisition of cytomegalovirus infection in infants following exchange transfusion: a prospective study. *Transfusion* 20: 327-331, 1980.
35. Kane, R.C., Rousseau, W.E., Noble, G.R. et al: Cytomegalovirus infection in a volunteer blood donor population. *Infect. Immun.* 11:719-723, 1975.
- 36-Langenhuyzen, M.M., Ho, N., Kapsenberg, J.G.: Demonstration of IgM cytomegalovirus antibodies as an aid to early diagnosis in adults. *Clin. Exp. Immunol.* 6: 387-393, 1970.
- Chou, S.: Acquisition of donor strains of cytomegalovirus by renal transplant recipients. *N. Eng. J. Med.* 314 (22):1418-1423, 1986.
38. Betts, R.F., Freeman, R.B., Douglas, G. et al.: Transmission of cytomegalovirus infection with renal allograft, *Kidney International* 8: 387-394, 1975.